

La mare dels ous

Durant les darreres setmanes, la televisió ens ha aclaparat amb imatges de la crisi soviètica. Vistes d'aparadors i de prestatgeries buits, mercats amb un aspecte desolador i llargues cues davant de botigues que tenen molt poca cosa a vendre. A més, els locutors ens han anat informant del preu, en rubles, de diversos productes alimentaris, remarcant la desproporció entre el cost de la vida i els salaris dels treballadors. Detalls com ara que un ou, en temps de la *perestroika*, val un ruble. No recordo que mai ningú hagués divulgat als quatre vents la cotització dels ous soviètics durant els anys de preponderància comunista. Ni d'això estic segur, el món occidental no es preocupava gaire de saber el preu

dels ous imperials en l'època tsarista.

També hem vist a la petita pantalla la celebració del Nadal per part dels soldats americans destacats al Golf Pèrsic. Escenes de la preparació del menú nadalenc, amb grans acostaments de les cambres a les safates plenes d'abundoses racions de gall dindi, acompanyades d'una guarni-

ció copiosa i variada.

Han estat contrastos que ens els han volgut fer evidents, suposo, perquè n'extraguéssim les degudes conseqüències. El mal és que nosaltres, per aquests voltants, ens hem fet un embull que converteix les celebracions en penitència. Escric aquestes ratlles el dia 27 de desembre i observo un decandiment general, jo diria que la gent ja no pot més. Estem capolats de tants dinars, tants sopars i tantes despeses i tothom desitja que les festes ens deixin descansar una mica.

És una mena de mareig físic afegit al mareig psicològic, augmentats tots dos pel bombardeig de notícies desconcertants. Avui

mateix, he començat el dia llegint al diari que els responsables militars dels EUA afirmen que les seves tropes no estan preparades per a una ofensiva contra l'Iraq. Això, al cap de prop de cinc mesos d'haver-se iniciat el conflicte. No puc evitar una sensació d'engany, perquè si després del llarg malson de la guerra freda, amb els milions de milions que ha costat la tensió Est-Oest i l'amenaça d'una topada apocalíptica entre les dues grans potències, resulta que totes dues, unides, no es veuen amb cor de doblegar l'Iraq, haurérem d'arribar a la conclusió que ens volen amagar l'ou.

Pere Calders